

Kendi Kendine Konuşanlar

– AhmetZeytinci · 02 Kasım 2017

Çağımızın en büyük sıkıntılarından biride ruhsal sıkıntılar. Yirminci yüzyılın en büyük Ruhbilimcilerinden sayılan, Psikanalizimin de kurucusu Sigmund Freud,"Bütün insanlık benim müşterimdir" demiş zamanında... Yolda yürürken diğer insanları gözlem altına alırım ara ara, meğer ne kadar çokmuş Freud'a müşteri olacak adam...

Adamın biri önümde tin tin gidiyor, yanında kimseciklerde yok. Kelimeler çıkıyor ağzından, peşinden cümleler çıkıyor, bilemiyorsun ki adamın o an ki ruhsal durumunu, bu sadece sokak da değil; bazen otobüs de, dolmuşta da oluyor, yani diğer bir deyiş ile sesli düşünme. Tamam sesli düşün birşey dediğimiz yok amma, sesin desibel dereceside ayyuka çıkmasın.

Çoğusu da kulaklığı takmış cep telefonu ile konuşma yapıyor. Ben anlıyorum onun biri ile cepten konuştuğunu ama, seksen yaşında ki nine yanından geçerken"tüh tüh vah vah, pek de gençmiş, bu yaşlarda kafayı yemiş"diyor.

Cep telefonu haricinde kendi kendine konuşanlar, çok değişik adamlar. Bakıyorsun kendi kendine konuşuyor, sonra kendini yanda bırakmış gibi yapıp karşıya geçiyor ve kendine cevap veriyor.

Köpekle, kedi ile, ağaç ile konuşanlarda bir hayli yekün tutuyor. Çiçeğe düşkün hanımlardan duymuşsunuzdur ara ara çiçeklerle konuştuklarını, soruyorum" Çiçek cevap veriyor mu?" cevap hazır "Vermese bile beni anlıyor o sevgiye de ihtiyacı var.". Bir zamanlar bir sloganımız vardı, her orman kenarında görürdünüz,"Ormanı sevgi korur". Yok ya ben de inandım!!! Sen mangalı yak, sonra da ateşi söndürme, gece de ağaçlar tutuşsun yansın, ondan sonra da git sevgiye hesap sor."Sevgi hani sen ormanı koruyacaktın".Sevgi de cevap hazır."Valla ben o sırada çocukları uyutuyordum"... Hayvanlarla konuşanlarda ayrı bir hikaye, Kemal Sunal'ın bir filiminde, köpekle konuşma sahnesi vardı, izler izler yatardım yerlere...

Duvarlarla konuşanlar, hadi dağ ile bir derece konuşursun, sesin yankı yapar, aynı şekilde geri gelir. Duvarlarla konuşanlarında çoğu cezaevi görmüş insanlar, yine de hor görmemek lazım, içeri girip de normal çıkan var mı? Allah kimsenin başına vermesin...

Bizler genç yaşlardayken mahallemizde bir deli Zeki vardı, kendi kendine konuşurdu, esnaf lar takılır,"Saçmalıyorsun Zeki kendine bir tokat at"derlerdi, o da havaya bir yumruk sallar"Tüh be yine ıskaladım" derdi... Geçenlerde bisikleti ile konuşan bir velet vardı mahallede, gittim yanına, Furkan dedim"Seni duyuyor mu"cevap gecikmedi"Ne yapayım abi babam arabasıyla konuşuyor, arabası onu duyuyorsa, benimki de bisiklet, o da demir, bu da demir duyar" dedi...